

ligt, at Politiet ogsaa bør raadføre sig med den private Forstrandsejer eller hans befuld- mægtigede i det Tilfælde, hvor der kan blive Tale om Anvendelse af hans Forstrandsret.

Bestemmelsen i Lovforslagets § 10 sidste Stykke, at „enkeltvis bjærgede Stykker Braggods, hvis Værdi efter Toldvæsenets Skøn ikke overstige 10 Kroner, kan Politimesteren overlade Bjærgerne“, og den dermed i Forbindelse staaende Bestemmelse i § 18 bør formentlig i Henhold til det ovenførte affattes saaledes, at det bliver fuldstændig klart, at der ikke kan være Tale om, at Politiet kan overlade andre end Forstrands- ejeren saadant Gods. Statsraad Møller har anmodet mig om at henlede Opmærksom- heden paa, at sligt i og for sig mindre værdifuldt Gods dog i det hele udgør en saa stor Del af, hvad der overhovedet bjærges paa Forstranden, at en Bestemmelse som den foreslaaede let vil medføre, at Indtægten af Forstrande overhovedet — altsaa ogsaa af Statens — i alt Fald paa Sjællands Vestkyst vil blive reduceret med mindst en Fjerdedel, og skulde Bestemmelsen anvendes ogsaa paa private Forstrande, vilde dette utvivlsomt medføre et meget alvorligt aarligt Tab for den private Forstrandsejer.

Lovforslagets § 11, der bestemmer, at „Salg af det i § 10 omhandlede Gods maa kun ske ved Auktion med Billigelse af Amtmanden, der ogsaa har at godkende Auk- tions-Konditionerne“, er formentlig ikke ganske klar. Der synes derhos ikke at være Grund til at forandre de i Forordningen 28de December 1836 § 25 og 26 indeholdte Regler om Godsets Realisation, og under alle Omstændigheder bør den private Forstrandsejer, der jo er ansvarlig lige over for de mulige Reklamater, hvis han handler usforvarligt med Hensyn til Godsets Realisation, ikke være undergivet Amtmandens diskretionære Myn- dighed med Hensyn til Spørgsmaalet om, naar eller hvor Auktionen skal afholdes. Forstrandsejers egen Interesse i, at Godset realiseres saa fordelagtigt som muligt, synes at yde tilstrækkelig Garanti for, at han vil vælge den heldigste Fremgangsmaade i saa Henseende.

Med Lovforslagets § 13 skal jeg med Hensyn til Bestemmelserne om, at Bjerge- løn skal frabrages, at den private Forstrandsejer og Bjærgerne kunne enes om at afholde Omkostningerne og derefter dele Godset, og at Spørgsmaalet om Omkostningernes For- deling mellem Bjærgerne og Forstrandsejer og Bjærgelønnens Fordeling mellem Bjærg- erne skal kunne afgøres af Amtmanden, henvise til, hvad jeg ovenfor har antørt, hvorefter disse Bestemmelser formentlig ikke bør anvendes paa private Forstrande, eller i alt Fald ikke paa Aaberg Forstrand, hvor de udstedte Arvefæstebøger hjemle andre Regler end de i Lovforslaget nævnte.

Idet jeg henstiller disse Bemærkninger til det høje Justitsministeriums gunstige Overvejelse, skal jeg tilføje, at Statsraad Møller allerede i længere Tid har forhandlet med mig om paa hans Vegne at sælge den omhandlede Forstrandsret, navnlig saaledes, at den først tilbydes Staten, i hvilken Henseende jeg skal henvise til, at hans ovennævnte hermed følgende Skøde indeholder følgende Bestemmelser:

„For saa vidt Forstranden i det hele maatte blive overdraget Strandfog- derne i Arvefæste, gøres det herved til en udtrykkelig Betingelse, at Køberne og Arvinger samt efterkommende Gjere ikke maa afhænde Herlighedsretten, uden at den først tilbydes Staten, ligesom ogsaa, at Herlighedsretten for Fremtiden stedse skal forblive samlet eller hos een Mand“.

At jeg ikke tidligere paa Statsraadens Vegne har henvendt mig til det høje Mini- sterium med Forespørgsel om, hvor vidt Staten vil købe Forstrandsretten, er begrundet i, at der først Forhandlinger med Arvefæsterne om Modifikationer i de til dem udstedte Arvefæstebreve, navnlig da for det Tilfælde, at Statskassen blev Gjær af Forstranden. Disse Forhandlinger have ført til det Resultat, at Arvefæsterne have erklæret sig villige til at indgaa paa:

at den Arvefæsterne mod Afholdelse af alle Omkostninger ved Godsets Bjærgning, Vagt- hold, Transport og Konservering hidtil tilkommende Andel af Bruttoprovenuet — to Tredjedele — nedsættes til Halvdelen, —

at Strandfogdens Gerning kun skal kunne udføres af Arvefæsteren personlig eller af mandlige Personer af hans Hnsstand (Børn og Tyende) og af disse kun paa Strand-